

lingvistikă", Novi Sad, IV—V, 1961—1962, p. 76—84, și prezentat în cadrul comunicării *Dialectti di varia origine in contatto*, cu rezumatul în *Communications et rapports du Premier Congrès International de Dialectologie générale*, Louvain-Bruxelles, aout 1960, Première partie, Louvain, 1964, p. 56—58), autorul studiază, pe baza unei anchete, dispariția treptată a unor cuvinte, modificările semantice și transformările fonetice care însoțesc acest proces în decursul unui secol, în legătură cu dispariția unor instituții sau lucruri denumite de cuvintele respective. Concluziile, în genere previzibile, confirmă unele teze ale dialectologiei și lingvisticii generale. De altfel, autorul a folosit aceste date și în cursul său de „introducere în lingvistică” (cf. *Uvod u lingvistiku*, curs multiplicat, Zrenjanin, 1960, p. 225—228).

Un bogat material factic cuprinde studiul *Limba sîrbocroată și limba română: influențe reciproce. Cu privire specială asupra interferențelor graiurilor sîrbești și românești bănățene* (din care au apărut fragmente și în monografia sa *Dialektološki profil rumunskih banatskih govora sa vršačkog područja*, Matica srpska, Novi Sad, 1962, p. 126—152, în *Rumunsko-jugoslovenski odnosi* (partea a III-a: relații lingvistice) și în *Enciklopedija Jugoslavije*, Zagreb, vol. VII, 1968, p. 107—118). Cercul problemelor abordate este prea larg pentru a fi în aceeași măsură și aprofundat: toponimia și onomastica de origine sîrbă în limba română și invers, de origine română în limba sîrbă, trăsăturile „balcanice” comune ambelor limbi, împrumuturile lexicale reciproce, interferențele dialectale în microtoponimie, influențele în domeniul fonetic, morfologic, sintactic, în domeniul formării cuvintelor, calcurile semantice, etc.

Autorul conchide că a „îmbrățișat, fără pretenția de a fi complet, și mai mult într-o formă glosativă, întreg repertoriul reciprocității sîrbo-române transpuse pe plan lingvistic” (p. 342). Cîteva observații de amănunt se impun: paralelismul verbelor *a înșela* — *nasamariti* care ilustrează calcurile lingvistice comune limbilor română și sîrbocroată (p. 312) se pare că are în vedere și rom. *a înșeu*; „indicația precisă (subl. noastră — C.A.) a etimologiei sîrbești” dată de Fr. Miklosich pentru unele cuvinte ca: *dihor*, *hrean*, *crac*, *liliac*, *jivină* (p. 315—316) este totuși discutabilă, DLRM indică pentru primele două origine v.sl. și pentru ultimele trei bg.; tot astfel, nu pare întemeiată etimologia sîrbească atribuită de Radu Flora unor cuvinte ca *obadă*, *postată*, *virtelniță*, *zăvor*, *perină*, *clește* ș.a., care sînt considerate de proveniență bulgară în lucrarea lui G. Mihăilă *Împrumuturi vechi sud-slave în limba română* (București, 1960), în denumirea de hotar Valea Sîrbii cuvîntul „sîrbă” nu este adjectiv (p. 323), sau, în orice caz, și-a pierdut această funcție; în expresia rom. *ai să ciștiți bani* — sb. *ima da zaradiš pare* (p. 340) nu apare optativul, ci o formă de viitor a verbului.

Ultimele două studii ale volumului, *Contribuții la terminologia pastorală de origine română în limba sîrbo-croată* și *Aria sudică a graiurilor românești bănățene sub semnul unei influențe a graiurilor sîrbești* reprezintă rodul competent al unor laborioase anchete dialectale efectuate de autor care, de altfel, are (în manuscris) și un *Atlas lingvistic al graiurilor românești din Banatul iugoslav* (ALBI) precum și o teză de doctorat (susținută) cu titlul *Rumunski banatski govori u svetlu lingvističke geografije*, Belgrad, 1969. Volumul, tipărit în condiții